

Alkuperäinen iankaikkinen evankeliumi

Millaista evankeliumi oli apostolien aikana. Mitä he julistivat saarnatessaan ilosanomaa? Mikä oli sanoman sisältö ja mitkä asiat puuttuivat kokonaan heidän julistamastaan evankeliumista?

Paavalin mukaan usko tulee kuulemisesta, mutta kuuleminen kristuksen sanan kautta. (Room. 10: 17) Hän tarkoitti "kristuksen sanalla" Jeesuksen kristuksen evankeliumia ja Jumalan sanaa: sanan todistusta Jumalasta ja hänen pojastaan Jeesuksesta kristuksesta. Evankeliumi pitää sisällään sanoja, jotka muodostavat sanoman. Sanoma pitää sisällään tietoa, joka tulee ymmärtää, jotta sen voi uskoa ja ottaa vastaan. Ne, jotka ottivat vastaan apostoleilta kuulemansa Jumalan sanan, syntyivät uudesti sanan kautta Jumalan hengestä elävään toivoon. (1.Tess. 1:5-6; 2:13; 1.Piet. 1:3, 21-25; Joh. 3:1-12)

Kun Jeesus julisti evankeliumia, niin hän saarnasi mielenmuutosta ja kääntymistä Jumalan tykö sekä sitä, että Jumalan valtakunta oli tullut lähelle. (Mark. 1:15) Jumalan valtakunnan lähelle tulemisella tarkoitetaan sitä, että Jumala saa olla kuninkaana ihmisten elämässä, heidän sydämissään, ja Jeesus Kristus saa olla meidän herramme ja kuninkaamme Jumalan täysivaltaisena edustajana. Jumala on korottanut poikansa kaiken pääksi seurakunnalleen ja kaikkien luotujen herraksi, jopa enkeleitä ylemmäksi. (1.Piet. 3:22; Matt. 28:18; Efes. 1:20-23; Apt. 2:36; Hebr. 1-2) Tämä korotus tapahtui sen jälkeen, kun Jumala oli herättänyt poikansa ylös kuolleista.

Kun Jeesus oli noussut ylös kuolleista, niin hän ilmestyi opetuslapsille ja avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset: sen, mitä laissa ja profeetoissa ja psalmeissa oli etukäteen kerrottu hänestä. Luukas kertoo tästä tapahtumasta näin:

Luukkaan evankeliumi:

24:44 Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa."

24:45 Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.

24:46 Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista,

24:47 ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä.

24:48 Te olette tämän todistajat.

Jeesus sanoi, että kirjoitukset olivat ennustaneet hänen kärsivän kuoleman ja nousevan ylös kolmantena päivänä. Parannusta oli saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille syntien anteeksisaamiseksi alkaen Jerusalemistä. Parannuksella tarkoitetaan mielenmuutosta ja kääntymistä pois pahuudesta Jumalan tykö. Syntiä tehneen ja epäuskoisen ihmisen yhteys Jumalaan puuttuu, joten meidän tulee saada se yhteys toimivaksi, jos tahdomme elää iankaikkisesti ja pelastua kuolemalta. Se yhteys saadaan toimivaksi, kun uskomme evankeliumin sanoman ja tulemme mielenmuutokseen. Me saamme silloin kaikki syntimme anteeksi ja pyhä henki tulee asumaan meihin, niin että se todistaa meille ylösnoussesta kristuksesta ja yhdistää meidät Jeesuksen ja isän kanssa, jotka ovat taivaassa. (1.Joh. 1:1-7; 4:16-5:13)

Kun apostolit saivat 50 päivää tämän jälkeen pyhän hengen, niin Pietari todisti Jerusalemissa oleville juutalaisille Jumalan lupauksen täyttymisestä ja kristuksen ylösnousemuksesta. (Apt. 1:1-2:11) Juutalaiset olivat antaneet Jeesuksen naulittavaksi ristille ja surmauttaneet hänet, mutta Jumala oli herättänyt hänet ylös kuolleista kirjoitusten mukaan. Jumala oli antanut opetuslapsilleen

pyhän hengen, josta profeetat olivat ennustaneet, ja niin he todistivat voimallisesti herrasta Jeesuksesta itse kunkin omalla äidinkielellä ja murteella hengen vaikutuksesta. Sieluja pelastui tämän saarnan kautta, mutta tärkeimmät asiat tulivat tuossa tiivistelmässäni mainituiksi kastekehotusta lukuun ottamatta. Ne, jotka ottivat sanan vastaan, kastettiin ja opetuslasten lukumäärä kasvoi merkittävästi tämän saarnan seurauksena. (Apt. 2:12-42)

Tämän jälkeen Pietari paransi ramman miehen Jeesuksen kristuksen nimessä uskon kautta ja julisti edelleen parannusta syntien anteeksisaamiseksi sekä ylösnousemusta kuolleista herran Jeesuksen nimessä, jota myös Nasaretilaiseksi sanotaan. (Apt. 3:1-4:23; vrt. 26:15-20) Pelastusta ei ole missään muussa nimessä kuin Jeesuksen kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä ja uskon kautta hänen nimeensä rampa oli tullut terveeksi. (Apt. 4:10-12) Apostolit tulivat vangituiksi saarnattuaan Jumalan pojasta Jeesuksesta ja meidän herrastamme, mutta heidät vapautettiin pian. Sen jälkeen he rukoilivat Herraa, joka on luonut yksin taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. He rukoilivat meidän taivaallista isäämme ja täytyivät pyhällä hengellä, koska se rukous oli Jumalalle mieleen. Siinä erotettiin selvästi toisistaan Jumala ja hänen poikansa Jeesus kristus sekä pyhä henki, jolla opetuslapset täytettiin. (Apt. 4:24-31)

Tästä eteenpäin opetuslapset ja apostolit julistivat evankeliumia mainitsematta sanallakaan sitä, että Jeesus kristus on ollut isän tykönä ennen maailman luomista tai että hän on [syntynyt neitsyestä](#). Sieluja pelastui heidän julistamansa evankeliumin kautta. (Apt 10:34-48; 11:11-18) He sanoivat Jeesusta vanhurskaaksi mieheksi, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita. Jumalaa he sanoivat kaiken luojaksi ja erottivat aina Jumalan ja kristuksen toisistaan samalla tavalla julistaessaan evankeliumia. Juutalaisille oli tärkeää osoittaa kirjoituksista, että Jeesus on se kristus, jota nämä olivat odottaneet. (Apt. 17:2-3, 22-32) Myös kehotus huutaa avuksi herran Jeesuksen nimeä mainittiin todistuksen yhteydessä. (Apt. 22:16; 2:21) Jeesusta sanottiin myös Jumalan pojaksi ja kristukseksi sen lisäksi, että häntä kutsuttiin mieheksi, jonka Jumala on herättänyt kuolleista. (Apt. 3:13, 26-27; 8:38; 9:20)

Koska neitsyestä syntymistä ja Jeesuksen olemista isän tykönä ennen maailman luomista ja osallistumista luomiseen ei mainita lainkaan Apostolien teoissa, niin niiden asioiden totena pitäminen ei voi olla pelastumisen ehto. Jos ne tulisi pitää totena, jotta voitaisiin syntyä sanan kautta Jumalan lapseksi ja pelastua, niin Luukas olisi varmasti maininnut ne asiat, kun kuvasi apostolien toimintaa ja rukousta. Neitseestä syntymistä ei mainita missään muualla kuin [kyseenalaisissa Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alkujen kohdissa](#). (Matt. 1:18-25; Luuk. 1:32-35) Matteuksen evankeliumin kyseistä kohtaa on pidetty myöhempänä lisäyksenä alkuperäiseen tekstiin niin kuin evankeliumin lopun kastekäsä ja sanoja "Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen". Luukkaan evankeliumi ei puhu selvästi neitsyestä syntymisestä ja Matteuksenkin kyseinen kohta voidaan tulkita eri tavalla.

Opetuslapsilla ei ollut käytössään Uuden testamentin kirjoituksia, kun he julistivat evankeliumia. He todistivat vanhan liiton kirjoituksista juutalaisille sen, että Jeesus on kristus. He todistivat pakanoille suusanallisesti Jeesuksen kristuksen ylösnousemuksesta ja julistivat Jumalan valtakunnan evankeliumia. (Apt. 8:12) Kesti noin 20 vuotta ennen kuin ensimmäiset evankeliumit ja kirjeet kirjoitettiin (Jeesus kuoli luultavasti vuonna 30). Suurin osa Uudesta testamentista on kirjoitettu vuosien 52 ja 65 välissä. Juudan kirje on arviolta vuodelta 75 ja Johanneksen evankeliumi sekä kirjeet suunnilleen vuosilta 85-95. Johanneksen opetuslapset ovat kirjoittaneet todennäköisesti osan tekstistä hänen nimessään. He olivat saaneet vaikutteita juutalaisen filosofin Filon Aleksandrialaisen ja kreikkalaisen filosofian [Logos-opista](#). Sen mukaan Jumala on luonut maailman joko ensin luomansa ylienkelin tai Jumalasta lähtevän prinssiipin (järkisyyden) kautta, jota kutsuttiin nimellä Logos (sana).

Varhaiset kirkkoisät kehittivät tätä opetusta eteenpäin ja tekivät Logoksesta elävän olennon, niin että sanoivat Jeesuksen olevan se Logos, jonka kautta Jumala on maailman luonut. Kuinka paljon tämän opetuksen vaikutusta näkyy Uuden testamentin kirjoituksissa: sitä on vaikea sanoa varmuudella. Me tiedämme vain sen, että Apostolien teoissa ei puhuta mitään tästä asiasta, ei myöskään Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumeissa, eikä Pietarin, Jaakobin ja Juudan kirjeissä. Vain Paavalin, Johanneksen ja Heprealaiskirjeen joitakin vaikeatajuisia kohtia on tulkittu tämän Logos-opin katolisen version tueksi. Muutoin Uusi testamentti vaikenee siitä kokonaan. Näille vaikeille kohdille löytyy myös [vaihtoehtoisia selityksiä](#), joten on syytä tutkia ne kohdat tarkasti, ennen kuin sanoo mitään varmaa niiden kohtien perusteella.

Vanha testamentti on myös enimmäkseen yhden luojaan tulkinnan kannalla sen sijaan, että puhuisi monesta eri persoonasta luomassa tätä maailmaa. Esimerkiksi Jesaja 37:16, 42:5 ja 45. luku puhuvat yhdestä ainoasta Jahvesta tai Herrasta Sebaotista (sotajoukkojen herra), joka on luonut kaiken ja häntä kuvataan yksikössä, ei monikossa. Jos kyse olisi monesta eri persoonasta, niin Jahvea ja Herraa Sebaotia ei kuvattaisi melkein joka ikinen kerta yksikössä, niin että häneen viittaava pronomini on yksiköllinen "minä" tai "hän" ja myös verbit ovat yksikössä. Jeesuksen ja hänen kanssaan keskustelleen kirjanoppineen sanojen mukaan tämä Jahve on yksi ainoa Jahve ja Jeesuksen sanojen mukaan hän on isä yksin. (Mark. 12:28-34; 5Moos. 6:4-9; Joh. 5:44; 17:3)

Paavali vahvistaa sen, että meillä on vain yksi ainoa Jumala, joka on isä. (1.Kor. 8:4-6; Efes. 4:4-6; Room. 16:25-27) Jos Jumala olisi kolmiyhteinen Isä ja Poika ja Pyhä Henki, niin se olisi sanottu selvästi tuollaisissa kohdissa, joissa isä ja poika esiintyvät yhtä aikaa, ja kun myös henki on mainittu. Nyt on selvä, että Jumalaa ei opetettu kolmiyhteisenä, kun apostolien opetusta, saarnaa ja rukousta tutkitaan. Apostolit eivät joko tienneet, että Jumala on kolmiyhteinen, tai sitten he opettivat ja saarnasivat väärin Jumalasta ja hänen pojastaan, joista molemmista meille annettu pyhä henki todistaa. (Apt. 4:24-31; 17:22-32; 5:29-32)

Voimme sanoa varmuudella vain sen, että Jumala on herättänyt poikansa Jeesuksen kristuksen ylös kuolleista ja korottanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle sekä kaikkien luotujen herraksi. Jumala on antanut pojalleen vallan herättää kuolleita sanansa kautta ja tuomita heitä tahtonsa mukaan. (Joh. 5:17-30; Apt 17:31) Ne, jotka huutavat avuksi herran Jeesuksen kristuksen nimeä ja uskovat evankeliumin sanan mukaan häneen, saavat syntinsä anteeksi ja pelastuvat. (Apt. 2:21; 16:31; 22:16; Room 10:9-13) Evankeliumin julistuksessa pitää kuitenkin erottaa toisistaan Jumala ja kristus, niin kuin kaikkialla Uuden testamentin kirjeissäkin tehdään. Jumala ja kristus ovat kaksi eri persoonaa, eivät yksi ja sama. Kristus Jeesus on ihminen, mutta Jumala ei ole ihminen. (1.Tess. 2:5)

Jeesuksen on sanottu olevan isän vertainen Jumala ja kaikkivaltias kaiken luoja sen vuoksi, että häntä kutsutaan Raamatussa "herraksi" ja "jumalaksi". Kun Jeesusta sanotaan "herraksi" niin sanalla "herra" tarkoitetaan eri asiaa kuin isästä puhuttaessa. Kun isää kutsutaan herraksi, niin sillä sanalla tarkoitetaan kaiken luonutta kaikkivaltiaista Jumalaa, jolla ei ole elämän alkua, koska hän on iankaikkinen henki. Uudessa testamentissa vain isää on sanottu Herraksi Jumalaksi ja Kaikkivaltiaaksi. Poikaa ei ole sanottu kertaakaan näillä samoilla nimillä, vaikka kolmiyhteiseen jumalaan uskovat väittävät yhdessä kohdassa niin tehdyn. (Ilm. 1:8; vrt. Luuk. 1:32; Apt. 3:22; 2.Kor. 6:18; Ilm. 1:8; 4:8; 11:17; 15:3; 16:7, 14; 18:8; 19:6, 15; 21:22; 22:5)

Sanalla "herra" ei tarkoiteta iankaikkista kaiken luonutta kaikkivaltiaista Jumalaa, kun sitä sanaa on käytetty Jeesuksesta. Tämä tulee hyvin esiin jopa siinä kohdassa, jota on käytetty päinvastaisen näkemyksen perusteluna. Paavali kirjoittaa näin:

Roomalaiskirje:

10:9 Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;

10:10 sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

10:11 Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään."

10:12 Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat.

10:13 Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi herran nimeä, pelastuu."

10:14 Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?

Jumala on herättänyt kuolleista herran Jeesuksen kristuksen. Jos sanalla "herra" tarkoitettaisiin isän vertaista kaiken luonutta kaikkivaltiaista Jumalaa, niin silloin Jumala olisi herättänyt kuolleista ylös kaikkivaltiaan Jumalan. Kuulostaako tämä järkevältä? Sitäkö Paavali tarkoitti? Ei suinkaan. Paavali on sanonut toisaalla selvästi, että Jumala herätti kuolleista ylös ihmisen kristuksen Jeesuksen! (1.Kor. 15:12-23) Se herra, jonka Jumala herätti kuolleista, on siis ihminen, ei kaiken luonut kaikkivaltias Jumala! Samalla tavalla myös Pietari todisti kristuksesta saatuaan pyhän hengen. (Apt. 2:12-38) Hän todisti Jumalan herättäneen kuolleista poikansa Jeesuksen, jonka Jumala on tehnyt herraksi ja kristukseksi. (Apt. 2:36) Pietarin saarnat tässä ja myöhemmin kuvaavat Jumalan pojan Jeesuksen kristuksen ihmisenä, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja joka on ihmisenä meidän kaikkien herra! (Apt. 2:12-4:23; 5:29-32; 10:34-38; 11:11-18) Sama jako Jumalan ja kristuksen välillä käy ilmi opetuslasten rukouksesta. (Apt. 4:24-31)

Joku voi yrittää selittää selvää sanaa vielä pois sanomalla, että Jumala herätti kuolleista sekä ihmisen kristuksen Jeesuksen että myös Jumalan, koska Jeesus on molempia. Näin epätoivoisiin selityksiin päädytään, kun ei ole rohkeutta uskoa todeksi Jumalan sanaa! Pelätään helvettiä ja harhaoppiseksi leimautumista: pelätään uskovien yhteydestä erottamista. Monet pelkäävät menettävänsä toimeentulonsa, koska he saavat kannatusta uskovaisilta toimiessaan evankeliumin työssä tai opettajana. Jumala ei tietenkään herättänyt kuolleista Jumalaa, sillä Jumala ei voi kuolla ja jos Jeesus kristus olisi Jumala, niin häntä ei olisi tarvinnut minkään toisen Jumalan herättää kuolleista. Tuollaisen väittäminen kuvastaa mitä suurinta typeryyttä, jonka valheen henki saa kolmiyhteiseen jumalaan uskovissa aikaan. Se oppi on yksi Baabelin sekoitus, sillä siinä sekoitetaan jatkuvasti toisiinsa Jumala ja kristus, vaikka heidät on Raamatussa sitä vastoin erotettu toisistaan kahdeksi eri olevaiseksi!

Jeesusta on sanottu Vanhan testamentin profetioissa ja niiden lainauksessa muutaman kerran myös "jumalaksi". (Jes. 40:3; Luuk. 1:15-17; Sak. 13:8-14:9; Apt. 1:9-11) Jeesusta on sanottu jumalaksi sen vuoksi, että hän edustaa Jumalaa täysin valtuuksin tullessaan hänen nimessään. (Joh. 5:43; 10:25) Samalla tavalla on sanottu "herraksi ja jumalaksi" sitä enkeliä, joka puhui Moosekselle Jumalan lähettämänä sanansaattajana. (2.Moos. 3:1-15) Jotkut ovat tulkinneet virheellisesti, että se enkeli olisi herra Jeesus kristus ja Stefanus olisi sanonut häntä "kirkkauden jumalaksi". (Apt. 7:2) Se enkeli ei ole kuitenkaan herra Jeesus, sillä hän ennusti tulevasta Mooseksen kaltaisesta profeetasta, mutta ei ollut itse se profeetta. (Apt. 7:35-40; 5.Moos. 18:15-18)

Stefanus kertoo sen enkelin ilmestymisestä Moosekselle jakeissa Apt 7:20-41. Linaan sen loppuosaa selventävin sanoin, jotta ymmärtäisit kuka milloinkin puhuu ja kenelle. Huomaa, että Mooseksen kaltainen profeetta ei ollut tuolloin vielä syntynyt, joten Jeesus ei voinut olla siinä tilanteessa Mooseksen ja sen enkelin kanssa. Jahven enkeli ennusti sen profeetan syntymisestä, mutta se profeetta ei ollut vielä syntynyt. (5Moos 18:15-18)

Apostolien teot:

7:35 Tämän Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja lunastajaksi sen enkelin kautta, joka hänelle orjantappurapensaassa oli ilmestynyt.

7:36 Hän (Moosekseen) johdatti heidät sieltä pois, tehden ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja erämaassa neljänäkymmenenä vuotena.

7:37 Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni (Jeesuksen), Jumala on teille herättävä teidän veljienne joukosta.'

7:38 Tämä (Moosekseen) on se, joka seurakunnassa, erämaassa, oli enkelin kanssa, joka (enkeli) puhui hänelle (Moosekselle) Siinain vuorella, ja oli (enkeli) myös isiemme kanssa; ja hän (Moosekseen) sai (enkeliltä) eläviä sanoja meille annettaviksi.

7:39 Mutta häntä (Moosesta) meidän isämme eivät tahtoneet totella, vaan työnsivät hänet (Mooseksen) pois ja kääntyivät sydämessään jälleen Egyptiin,

7:40 sanoen Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka käyvät meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, hänelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.'

Raamatun kommentaarit ja arvostetut sanan opettajat ovat lähes yhtä mieltä tästä tulkinnasta. Jeesus kristus ei puhunut tässä tilanteessa Moosekselle vaan se Jahven enkeli puhui hänelle, joka ennusti myös Jeesuksen syntymisestä. Jeesus ei ollut tuolloin vielä syntynyt eikä se enkeli ollut itse se kristus, jonka syntymästä hän ennusti. Vain tarkoitushakuisella Raamatun tulkinnalla nähdään tässä Jeesus puhumassa Moosekselle. Valtaosa Raamatun tutkijoista ei usko sitä, että se enkeli, joka puhui Moosekselle, olisi ollut meidän vapahtajamme Jeesus kristus.

Se sama enkeli, joka oli ilmestynyt Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille nimellä "Jumala kaikkivaltias" teki itsensä tiettäväksi Moosekselle nimellään "Jahve" ("hän on"). (2.Moos. 6:2-3; 1Moos. 12:3; 17:1; 35:11; 48:3) Israelilaiset ymmärsivät luonnostaan sen, että kun Jumala kaikkivaltias tai Herra Jumala ilmestyi profeetoille, niin hän oli Jumalan lähettämä Herran enkeli, ei Jumala itse. (1.Moos. 32:24-32; Hoos. 12:4-6) He eivät uskoneet kolmiyhteiseen jumalaan eivätkä pitäneet tätä enkeliä Jumalan toisena persoonana. He ymmärsivät aivan oikein sen, että Herran enkeliä sanotaan Jumalaksi kaikkivaltiaaksi ja Herraksi Jumalaksi, kun hän esiintyy Jumalan nimessä tämän antamalla täysillä valtuuksilla. Samasta syystä Jeesusta kristusta on sanottu herraksi ja jumalaksi. Hän edustaa ihmisenä isäänsä Jumalaa, joka on hänet lähettänyt hänen nimessään. (Joh. 5:43; 10:25; 3:16-17)

Raamatussa on sanottu jumalaksi kaikkivaltiaan kaiken luoja ja enkelin lisäksi myös ihmisiä ja epäjumalia, jopa saatanaa. Ihmisiä on sanottu jumalaksi, kun he edustavat Jumalaa hänen lähettämänään sanansaattajana, tuomarina, lunastajana, vapahtajana, päämiehenä ja kuninkaana. Moosesta on sanottu jumalaksi näissä kaikissa merkityksissä ja Israelin tuomareita sen vuoksi, että Jumalan sana tuli heille heidän tuomitessaan kansaa isän tahdon mukaan. (2.Moos. 4:16; 7:1; 18:12-27; 21:6; 22:8-9; 1.Sam. 2:25; Psalm. 82:1, 6; Joh. 10:24-38; Apt. 7:27, 35) Jeesusta sanotaan jumalaksi samasta syystä, sillä hän on uuden liiton Jumalan kansan päämies, vapahtaja, lunastaja, tuomari ja kuningas, jonka valtakunnalla ei pidä loppua oleman. (Apt. 5:31; Hebr. 2:10-11)

Heprealaiskirjeen kirjoittaja sanoo Jeesusta jumalaksi siitä syystä, että häntä on sanottu profetian sanassa jumalaksi, kun hän on ihmislapsena tulevan maailman kuningas. (Psalm. 45; Hebr. 1:9; 2:5ss.) Jeesus kristus on hallitseva ihmisenä tulevaa maailmaa iankaikkisesti, koska Jumala on korottanut hänet herraksi ja kuninkaaksi: tämän vanhurskaan Daavidin juurivesan, joka on Daavidin sukua, huonetta ja siementä kirjoitusten mukaan. (Ilm. 5:5; 19:11-21; 22:16; Jes. 11:1, 10; Jer. 23:5; Psalm. 89:20-38; 2.Sam. 8:7-16; Matt. 1:1-20; Luuk. 1:32-35; 2:4; Apt. 2:30; 13:22-23; Room. 1:3)

Jeesus Kristus on oikeutettu olemaan Israelin kuningas, koska on isänsä Joosefin kautta Daavidin sukua – Nasaretilainen Jeesus Kristus, Joosefin poika. (Joh. 1:45; 6:42; Apt. 4:10-12; Luuk. 2:33, 41, 48; Mark. 6:1-3)

Israelilaiset odottivat tulevan iankaikkisen kuninkaan ja messiaan olevan ihminen, Daavidin jälkeläinen, mutta häntä sanottaisiin silti Jumalan pojaksi ja Jumala olisi oleva hänen isänsä. (2.Sam. 7:8-16; 1.Aik. 17:13; 22:10; 28:6-7; Psalm. 2; 89:20-38; Jer. 23:5; Jes. 11:1, 10) Kuningas Salomo ei täyttänyt kaikilta osilta niitä profetioita, joita Daavidin pojasta on annettu. Israel odotti sen vuoksi toista kuningasta hänen sukulinjastaan, kun Jeesus saapui viimeisen kerran Jerusalemiin ennen kuolemaansa ristillä. Hänen kannattajansa huusivat "Hoosianna Daavidin pojalle! Hänelle, joka tulee Herra nimeen!" (Matt. 21:9) Jumalan nimi sisältyy Jeesuksen nimeen ja hän on tullut isänsä nimessä, joten se selittää Herran nimen avuksi huutamisen kristuksen nimen kautta. Paavali erottaa korinttolaiskirjeessä tässäkin kohdassa Jumalan ja kristuksen selvästi toisistaan, niin että sanoo vain isää Jumalaksi, mutta poikaa meidän herraksemme. (1.Kor. 1:1-9; Room. 10:9-13; Apt. 2:21; vrt. Psalm. 110:1: Herra sanoi "minun herralleni")

Jeesuksen opetuslapset pitivät kristusta oikeutettuna olemaan Israelin kuningas ja häntä piti kutsuttaman Jumalan pojaksi hänen nimensä mukaan. (Luuk. 1:32-35) Kukaan opetuslapsista ei sanonut Jeesusta isän vertaiseksi Jumalaksi eikä sitä tehnyt herra itsekään. He sanoivat hänen olevan elävän Jumalan poika ja Kristus. (Matt. 16:16; Joh. 20:31) Tämä kaikki pitää yhtä hänestä annettujen profetioiden kanssa, mutta mikään profetia ei ennustanut hänen olevan isän vertainen Jumala tai Jahve itse. Kristus oli tuleva Jahven nimessä ja oleva hänen edustajansa vapahtajana, lunastajana, pelastajana, tuomarina ja kuninkaana, jonka valtakunnalla ei pidä loppua oleman. Jumala pelastaa, lunastaa, sovittaa, vapahtaa, tuomitsee ja hallitsee "maailman" poikansa kautta. Jumala on antanut käytännössä pojalleen tehtäväksi kaiken sen, jonka hänen itsensä on sanottu tekevän profeettojen ennustuksen mukaan. Sen vuoksi jotkut pitävät Jeesusta Jahvena ja Jumalana, vaikka hän ainoastaan edustaa isäänsä Jumalaa ja "tekee työn" hänen puolestaan.

Kun Raamatussa puhutaan yleisellä tasolla Jumalasta, niin sillä sanalla tarkoitetaan vain isää, [joka on yksin luoja ja kaikkivaltias Herra Jumala](#). (Ilm. 4:8-11; Apt. 17:22-31; 4:24-1; Jes. 42:1-8) Kun sanaa "herra" on käytetty kaiken luoja ja Jumalasta, niin sillä sanalla tarkoitetaan pelkästään isää, ei ketään muuta. Kun sanaa "herra" on käytetty Jumalan pojasta Jeesuksesta kristuksesta, niin se ei tarkoita samaa asiaa kuin isästä puhuttaessa. Meillä on vain yksi Jumala, joka on kaikkien isä ja johon me kaikki olemme luodut kristuksessa Jeesuksessa, meidän herrassamme. Kun Paavali sanoo Jumalan luoneen kaiken näkyväisen ja näkymättömän maan päällä ja taivaissa, niin hän tarkoittaa sillä uutta luomusta ja uutta ihmistä, jollainen Jumalan lapsi on. Se onko hän luonut meidät kristuksessa, kristuksen kautta ja kristukseen vai hänessä itsessään (kaikki on luotu isässä, isän kautta ja isään, Room. 11:31-36; Efes. 3:14-15; 4:6), on tulkinnallinen asia, jolla ei ole käytännön merkitystä kokonaisuuden ymmärtämisen kannalta.

Me olemme uudestisyntyneet hengestä sanan kautta elävään toivon kristuksen kuolleista herättämisen kautta. Kristus on Jumalan luotujen alku ja päämäärä, ensimmäinen ja viimeinen (1.Kor. 15:12-23, 45-58): meistä tulee täydellisesti kristuksen kaltaisia hänen tulemuksessaan, kun Kristus kirkastuu meissä – se uusi ihminen, jonka arkkityyppi Kristus Jeesus on. (1.Kor. 8:4-6; Efes. 1:10; 2:15; 4:4-6, 24; Kol. 1:9-11; 2.Kor. 5:17; Gal. 6:15; 1.Piet. 1:3, 21-25; 1.Joh. 3:2; Kol. 1:27-30) Sen lisäksi, että Kristus on Nasaretilainen Jeesus, Jumalan poika ja meidän herramme, on hän myös uuden ihmisen esikoinen (ensimmäinen uusi ihminen) ja meistä on tuleva täydellisesti hänen kaltaisiaan. Meistä tulee kristuksen kaltaisia täydellisiä Jumalan kuvia. (2.Kor. 3:15-18) "Jumalan kuva" on vain ihmisestä käytetty nimi ja sekin todistaa Jeesuksen kristuksen olevan ihminen, että

hän on Jumalan kuva ja hänen kirkkautensa säteily, täydellisesti. (2.Kor. 4:4; Hebr. 1:3; 1.Moos. 1:26-27; 1.Kor. 11:7; Jaak. 3:9)

Meistä tulee kristuksen tavoin Jumalan kaltaisia, vaikka olemme ihmisiä, ja me saamme hallita yhdessä hänen kanssaan "Jumalan valtaistuimella". (Ilm. 3:21; 20:4) "Jumalan valtaistuimella istuminen" on siten kielikuva, jolla tarkoitetaan hallitsemista ja tuomarina olemista Jumalan edustajana maan päällä. Me saamme tuomita ihmisiä ja enkeleitä kristuksen kanssapalvelijoina, mutta me emme ole Jumala, vaikka olemme saaneet Jumalalta vallan tuomita ja hallita yhdessä kristuksen kanssa. (1.Kor. 6:1-3) Kristuskaan ei ole Jumala, vaikka hän istuu Jumalan oikealla puolella taivaissa ja Jumala on antanut hänelle vallan herättää kuolleita sanansa kautta ja tuomita tämä maailma. (Joh. 5:17-30)

Jumalan oikealla puolella istuminen tai oleminen tarkoittaa "Jumalan oikeaa kättä" eli arvossa seuraavaa Jumalan jälkeen. Jumala on antanut pojalleen vallan tuomita ja tuomitsee hänen kauttaan tämän maailman. (Apt. 17:31; 1.Piet. 1:17) Jumala hallitsee tulevaa maailmaa poikansa kautta, sillä hän on antanut pojalleen käytännössä tehtäväksi hallita maailmaa herrana ja kuninkaana. Joosef on Jeesuksen esikuva, kun hän hallitsi Egyptiä faraon sijaisena hänen puolestaan. (1.Moos. 41:39-44) Samalla tavalla on herra Jeesus hallitseva maailmaa Jumalan sijaisena ja hänen puolestaan. Se ei tee hänestä kaiken luonutta kaikkivaltiaasta ja iankaikkista Jumalaa, että Jumala on korottanut hänet ihmisenä kaikkien herraksi ja kuninkaaksi, joka tuomitsee ja hallitsee hänen puolestaan, hänen edustajanaan ja sijaisenaan.

Jeesus kristus on kerran ihmiseksi synnyttyään ikuisesti ihminen. (Ilm. 1:5, 17-18, 2:8; 5:5; 22:13-16; Jes. 11.1, 10; 2.Sam. 7:8-16) Hän on Jumalan kansan ylimmäinen pappi, joka pysyy ikuisesti, koska ei kuole enää koskaan. (Hebr. 7:24-8:2) Ylimmäinen pappi ei ole koskaan isän vertainen Jumala vaan hän on ihminen: kristus on ensimmäisen ihminen, joka on saanut katoamattomuuden ja kuolemattomuuden, mistä syystä hänet on erotettu kuolevaisista ja katoavaisista ihmisistä Heprealaiskirjeen ylimmäisestä papista kertovissa kohdissa. Jeesus kristus on silti ihminen, joka tarvitsi isäänsä pelastamaan hänet kuolemasta ja isä teki sen herättämällä poikansa kuolleista kirjoitusten mukaan. (Hebr. 5:4-11; 13:20-21) Isälle Jumalalle kuuluu yksin kunnia poikansa kuolleista herättämisestä ja maailman luomisesta.

Kun näemme Jeesuksen kristuksen Jumalan ja karitsan valtaistuimella, niin me näemme pelkästään hänet, mutta emme isää. Valtaistuimella istuu vain yksi olevainen, joka on Jumalan poika herra Jeesus kristus. Me ymmärrämme silloin täydellisesti sen, että Jumala asuu kristuksessa. Me ymmärrämme täydellisesti sen, että isä asuu pojassaan. Kristus ei ole se Jumala, joka hänessä asuu. Jumala ja kristus ovat kaksi eri olevaista. (2.Kor. 5:18-21) Kristus edustaa Jumalaa hänen nimessään ja hän on paneva oman uuden nimensä ja isänsä nimen ja taivaallisen Jerusalemin nimen palvelijoidensa otsiin. Me näemme silloin hänen kasvonsa ja hänen nimensä on meidän otsissamme ja me palvelemme häntä aina ja iankaikkisesti. Totisesti: Jeesus kristus on herra! (Ilm. 3:12; 14:1; 22:1-5)

Olet nyt lukenut kuvauksen siitä, mitä sanoilla "herra" ja "Jumala" tarkoitetaan Raamatussa. Niitä sanoja on käytetty kaiken luoneesta kaikkivaltiaasta Jumalasta, hänen pojastaan Jeesuksesta, saatanasta ja enkeleistä. Jos olet saanut opetusta Jumalalta pyhien kirjoitusten kautta hengen opettamalla tavalla, niin ymmärrät sen, että kun Raamatussa puhutaan yleisesti "Jumalasta", joka on kaikkivaltias kaiken luoja, niin sillä sanalla tarkoitetaan pelkästään isää, ei ketään muuta. Raamatussa ei ole kolmiyhteisen jumalan oppia. Sanalla Jumala ei tarkoiteta kirjoituksissa koskaan kolmiyhteistä jumalaa, joka olisi Isä ja Poika ja Pyhä Henki.

Miten sinä ymmärrät sanan "Jumala" Raamatusta eri yhteyksissä, kun se esiintyy? Ajatteletko sen tarkoittavan yleensä ja useimmiten Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä vai pelkästään Isää vai pelkästään Poikaa vai pelkästään Pyhää Henkeä? Voisimme tietysti käydä lävitse jokaisen kohdan Raamatusta, jossa se esiintyy tai kymmeniä kohtia, mutta ehkä muutama kohta riittää?

Johanneksen evankeliumi:

[3:16](#) Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Onko tässä oleva Jumala pelkästään Isä, pelkästään Poika, pelkästään Pyhä Henki vai onko hän näitä kaikkia?

2.Korinttolaiskirje:

[5:18](#) Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.

[5:19](#) Sillä Jumala oli kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä luenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.

Onko tässä oleva Jumala pelkästään Isä, pelkästään Poika, pelkästään Pyhä Henki vai onko hän näitä kaikkia? Kuka on tässä oleva kristus? Onko hän se Jumala, josta tässä puhutaan vai onko kristus joku muu kuin tässä mainittu Jumala?

Apostolien teot:

[5:29](#) Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.

[5:30](#) Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.

[5:31](#) Hänet on Jumala oikealla kädellensä korottanut päämieheksi ja vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta.

[5:32](#) Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös pyhä henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat."

Onko tässä oleva Jumala pelkästään Isä, pelkästään Poika, pelkästään Pyhä Henki vai onko hän näitä kaikkia? Jumala on tässä hän, joka on herättänyt kuolleista Jeesuksen.

Onko Jumala ja Herra Jumala seuraavissa kohdissa pelkästään Isä, pelkästään Poika, pelkästään Pyhä Henki vai onko hän näitä kaikkia? Miten ymmärrät nämä kohdat Raamatusta?

Johanneksen evankeliumi:

[5:43](#) Minä olen tullut isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.

[5:44](#) Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka **yksin on Jumala**?

[17:3](#) Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka **yksin olet totinen Jumala**, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen.

1.Korinttolaiskirje:

[8:4](#) Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja että **ei ole muuta Jumalaa kuin yksi**.

[8:5](#) Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa,

ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja,
8:6 niin **on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, isä**, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi herra, Jeesus kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

Efesolaiskirje:

4:4 yksi ruumis ja yksi (pyhä) henki, niin kuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte;

4:5 yksi herra (Jeesus), yksi usko, yksi kaste;

4:6 **yksi Jumala ja kaikkien isä**, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.

Markuksen evankeliumi:

12:28 Silloin tuli hänen luoksensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?"

12:29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: **Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa**;

12:30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.'

12:31 Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä."

12:32 Niin kirjanoppinut sanoi hänelle: "Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että **yksi hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän**."

12:33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydäimestään ja kaikesta ymmärryksestään ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseänsä, se on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrin."

12:34 Kun Jeesus näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: "Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta." Eikä kukaan enää rojhennut häneltä kysyä.

Näissä kohdissa on mainittu Jumala ja kristus yhtä aikaa. Osassa on mainittu myös pyhä henki samassa yhteydessä kuin heidät. (vrt. Apt. 4:24-31) Jos olet rehellinen ja vilpitön totuutta rakastava Jumalan lapsi, niin tunnustat sen, että näiden kohtien mukaan **"isä on yksin ainoa Jumala"**. Jos sanot, että myös Poika ja Pyhä Henki ovat "yksin ainoa Jumala", niin kumoat tämän Jumalan sanan selvän ilmoituksen. Sinä et täydennä sitä vaan sinä kumoat sen. Sinä kumoat Raamatulla Raamatun, jos yhdistät Raamatun jakeita mielivaltaisesti toisiinsa ennalta totena pitämäsi kolmiyhteisen jumalan opin tueksi. Sanot silloin, että **"isä ei ole yksin ainoa Jumala"**, vaikka hän on Raamatun mukaan yksin ainoa Jumala. Kumpaa siis uskot? Katolisia isiä vai profeettoja, Jeesusta ja apostoleja, jotka ovat kaikki sitä mieltä, että **"isä on yksin ainoa Jumala"**?

Voin sanoa sinulle varmana Jumalan sanana sen, että pyhä henki on sanonut **"isä on yksin ainoa Jumala"**. Miten voin sanoa sinulle sellaista? Sanon sen siksi, että ne sanat on kirjoitettu Raamattuun! Jumala on puhunut pyhän hengen kautta, palvelijoidensa profeettojen suun kautta ja poikansa suun kautta, ja sanonut, että **"isä on yksin ainoa Jumala"**. (Apt. 4:25; 1:2, 16; Hebr. 1:1; Joh. 14:9-11) Olen sen vuoksi täysin varma siitä, että Jumalan pyhä henki on sanonut nuo sanat eivätkä ne ole minun omaa keksintöäni tai valheen hengestä syntyneitä. Ne eivät ole riivaajan sanoja. Voitko sanoa saman kolmiyhteisen jumalan opin sanoista ja katolisten isien laatimasta uskontunnustuksesta, jonka kautta tunnustetaan uskoa kolmiyhteiseen jumalaan? (Ilm. 16:13 ss., vrt. esim. Apostolinen uskontunnustus)

Olen varma siitä, että pyhä henki ei ole sanonut seuraavia sanoja:

"Poika on yksin ainoa Jumala."

"Pyhä Henki on yksin ainoa Jumala."

"Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat yksin ainoa Jumala."

"Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat yhdessä yksi ainoa Jumala."

"Meillä on yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä."

"Meillä on yksi ainoa Pyhä Kolmiyhteinen Jumala, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki."

Miten voin olla varma siitä, että pyhä henki ei ole sanonut noita sanoja? Olen siitä varma sen vuoksi, että nuo sanat kumoavat sen, mitä pyhä henki on varmasti sanonut: **"isä on yksin ainoa Jumala"**. Nuo sanat eivät täydennä tuota pyhän hengen kautta tullutta Jumalan sanaa vaan ne kumoavat sen.

Oletko ajatellut koskaan sitä, että sinä kumoat Raamatulla Raamatun, jos tunnustat uskoasi tuossa mainituilla tavoilla ja yhdistät mielivaltaisesti jakeita toisiinsa ennalta totena pitämäsi opin tueksi? Juuri niin sinä teet, mutta mitä aiot tehdä jatkossa? Se ratkaisee hyvin paljon.

Kovin monet eivät ole itse asiassa tietoisia siitä, mitä varmaksi väittävät, koska eivät ole tutkineet tarkasti kolmiyhteisen jumalan oppia, vaikka pitävät sitä totena. Luettuasi tämän kirjoituksen, et ole enää epätietoinen siitä, mitä siinä opissa opetetaan ja mitä Raamatun kirjoitukset tästä asiasta opettavat. Joudut lopulta ratkaisemaan sen, ketä ja mihin uskot. Uskotko katolisia isiä vai Raamatun kirjoituksia, jotka ovat pyhän hengen sanoja meille, Jumalan opettamia. Jumala opettaa meitä henkensä kautta, mutta onko hän opettanut niitä, jotka kumoavat sanoillaan pyhän hengen kautta tulleen iankaikkisen Jumalan sanan?

Kolmiyhteisen jumalan opissa on tärkeää se, että ei sotketa toisiinsa eri persoonia. Jokaisella persoonalla on sen opin mukaan oma roolinsa ja omat tehtävänsä. Moni pyrkii kuitenkin todistamaan kaikin mahdollisin keinoin, että isän tehtävä ei ole ollut herättää poikaansa ylös kuolleista vaan tämä [nousi kuolleista ylös omin voimin ja omin avuin](#), koska on kaikkivaltias Jumala. Niinhän täytyisi olla, jos Jeesus olisi isän vertainen Jumala. Hän ei tarvitsisi isän tai pyhän hengen apua voidakseen palata takaisin elottomaksi käyneeseen ruumiiseen ja tehdäkseen sen jälleen eläväksi. Nekin eksyneet, jotka uskovat Jumalan herättäneen oman poikansa kuolleista, sanovat Jumalan herättäneen kuolleista kaikkivaltiaan kaiken luoneen Jumalan, eivät ihmistä!

Joidenkin erittäin pahasti eksyneiden ihmisten mukaan Jeesus kristus ei kuollut ristillä. Vain järjetön ruumis kuoli, mutta iankaikkinen henki, joka Jeesus on, lähti pois elottomasta ruumiista. Nämä eksyneet eivät tunnusta sitä, että Jeesus kristus on ihminen. He sanovat, että Jeesus on "Jumala ihmisen ruumiissa". He sanovat, että Jeesus on ihmisenä Jumala liharuumiissa ja kieltävät siten sen, että Jeesus kristus on ihminen. Heidän mielestään Jeesus ei ole täysin ihminen järjellisine sieluineen ja ruumiineen. He eivät pidä siten totena edes kolmiyhteisen jumalan oppia, jonka mukaan pitää tunnustaa Jeesus täysin ihmiseksi järjellisine sieluineen ja ruumiineen, tai muuten ei voi pelastua. Miten sellaisen ihmisen mahtaa käydä tuomion päivänä, joka ei tunnusta sitä, että Jeesus kristus on herra ja täysin ihminen sen mukaan, mitä Raamatussa on hänestä kirjoitettu?

Kolmiyhteisen jumalan opin mukaan järjellinen sielu irtosi ruumiista ja lähti Jeesuksen jumalallisen luonnon kanssa paratiisiin ja tuonelaan, josta sitten vapautti henkiä vankeudesta ja vei heidät joko isän tykö taivaaseen tai johonkin välitilaan odottamaan ruumiin ylösnousemusta. Näitä asioita ei ole sanottu Raamatussa, mutta katolisten tarujen ja virheellisten tulkintojen mukaan näin on tapahtunut. Käyn kohta lävitse niitä virhetulkintoja, mutta tuon ensin esiin tämän katolisen opin vaaran. Jos Jeesus ei ole kuollut niin kuin ihmiset kuolevat (nukkuvat "sielun unta" ruumiin ylösnousemukseen

asti), niin miten hän on voinut sovittaa syntimme? Jos Jumala ei ole herättänyt poikaansa ylös kuolleista, niin miten kirjoitukset voisivat olla totta ja miten voisimme pelastua? (1.Kor. 15:12-23)

Jumalalta on riistetty kunnia luomisesta ja siitä, että hän herätti poikansa kuolleista ja pelasti hänet kuolemasta. (Ilm. 4:8-11; Apt. 17:22-31; 4:24-31; Jes. 42:1-8; Hebr. 5:4-11; 13:20-21) Isää ei nykyään edes rukoilla kovin monessa uskovien ryhmässä. Rukoukset kohdistetaan isän sijasta "Jeesukselle". Katoliset rukoilevat Jeesuksen äitiä, Mariaa, jota he kutsuvat "Jumalan äidiksi". Isä on syrjäytetty lähes kokonaan valtaistuimeltaan ja tehty hänestä tarpeeton. Onko isällä enää mitään tehtävää kolmiyhteiseen jumalaan uskovien mielestä? Kaikki isän tehtävät voi tehdä hänen poikansa Jeesus yksin ilman isää ja myös Pyhä Henki on korotettu isän vertaiseksi Jumalaksi tai jopa hänen ylitseen karismaattisissa ryhmissä. Onko tämä sitä evankeliumia ja Jumalan sanan opetusta, jota apostolit julistivat ja opettivat? Vai onko se väkevä eksytytys, josta on ennustettu Raamatussa? (2.Tess. 2; 2.Kor. 11:4; Ilm. 13:13-18; Mark. 12:28-34; 5.Moos. 6:4-9; Jes. 14:1-27; Hes. 28:1-19)

Monet tulkitsevat Raamattua samalla tavalla kuin William Marrion Branham aikoinaan. Hän sanoi, että meillä on vain yksi Jumala, joka on Herra Jeesus Kristus. Jumala ei ole kolmiyhteinen vaan hän on yksi ainoa Jumala, joka on ilmoittanut meille itsensä Isänä ja Poikana ja Pyhänä Henkenä. Nimessä Herra Jeesus Kristus sana "Herra" edustaa Isää Jumalaa. Sana "Jeesus" edustaa Poikaa. Sana "Kristus" edustaa Pyhää Henkeä. Jumala on silti vain yksi olevainen sen sijaan, että olisi kolme eri persoonaa. Sen vuoksi Herraa ja Jumalaa (Jahvea ja Elohimia) on kuvattu Vanhan testamentin kirjoituksissa lähes poikkeuksetta yksikössä. Häneen viittaavat pronominit ovat yksikössä "hän" tai "minä". Häneen liitetyt verbit ovat myös yksikössä. Niinpä kolmiyhteisen jumalan oppi on virheellinen, joten meillä on vain yksi Jumala, joka on Herra Jeesus Kristus.

Tämäkin on väärä tulkinta Raamatusta. Se tunnetaan nimellä "Jeesus yksin" uskonnollisessa kielenkäytössä. Siinä ei eroteta toisistaan oikealla tavalla isää ja poikaa ja pyhää henkeä. Jeesus kristus ei ole täysin ihminen järjellisine sieluineen ja ruumiineen tuon kuvauksen perusteella. Jeesus ei ole kokonansa ihminen henkeä, sielua ja ruumista myöten, niin kuin hän todellisuudessa on. Sen vuoksi tuo tulkinta on virheellinen, niin kuin kaikki muutkin tulkinnat, joissa kielletään Jeesuksen kristuksen olevan ihminen. Kun sanotaan "Jeesus kristus on herra!" niin se tarkoittaa sitä, että hän on ihmisenä kaikkien luotujen herra ja kuningas. Jos tätä ei tunnusteta, niin silloin ollaan eksytetty pois totuudesta valheen hengen opettamiin vääriin opetuksiin.

Kolmiyhteisen jumalan opissa on jaettu kristus virheellisesti kahteen osaan "luontojensa" mukaan. Sanotaan, että Jeesus on yhtä aikaa ihminen ja Jumala olematta ihmisenä eri olevainen kuin hänen isänsä. Todellisuudessa Jeesus kristus on ihmisenä eri olevainen kuin hänen isänsä, joka on yksin ainoa totinen Jumala. Jeesuksella on oma tahto, mieli, tunteet, ajatukset, tieto ja muistot, jotka tekevät hänestä ainutlaatuisen olevaisen, jolla on alku äitinsä kohdussa. Jeesuksen tieto ja viisaus lisääntyivät iän karttuessa, niin kuin muistot. Hän on sielultaan täysin ihminen, ei iankaikkinen Jumala. Jeesuksella on ihmisen tietoisuus. Hän sanoo ihmisenä "minä olen", mutta Jumala sanoo Jumalana "minä olen". Molemmilla on oma tietoisuus, joka on eri kuin sillä toisella.

Jeesuksen tietoisuus on eri kuin hänen oletetulla "jumalallisella luonnollaan". Jeesuksen tahto, mieli, tunteet, ajatukset, tieto ja muistot ovat eri kuin hänen oletetulla "jumalallisella luonnollaan". Kun Jeesus kärsi ristillä ja kuoli, niin hän kärsi sielultaan ja ruumiiltaan ihmisenä, ei Jumalana. Kun Jumala herätti hänet ylös kuolleista, niin ylös nousi ihminen, ei kaikkivaltias kaiken luonut Jumala. (Room. 5:10-21; 1.Tim. 2:3-7; 1.Kor. 15:1-28) Jos joku kieltää Jeesuksen kristuksen olevan täysin ihminen järjellisine sieluineen, niin hän kieltää evankeliumin, koska sen mukaan Jumala on herättänyt kuolleista poikansa Jeesuksen, joka on kristuksena ihminen.

Sanaa "kristus" on käytetty Raamatussa vain ihmisistä, ei koskaan Jumalasta tai enkeleistä. Se on suomeksi "voideltu". Israelissa voideltiin öljyllä tehtävänsä profeetta, ylimmäinen pappi ja kuningas. Jeesus on tätä kaikkea. Jumala on voidellut häntä pyhällä hengellä enemmän kuin veljiään, jotka ovat syntyneet sanan kautta hengestä samasta isästä kuin hän. (Apt. 10:38; Hebr 1:9; 2;10-11)

Kolmiyhteisen jumalan opissa on epäselvää, millä tavalla Jeesus kuoli: mitä hänen jumalalliselle luonnolleen ja inhimilliselle luonnolleen ja sielulle tapahtui? Yleisen linjan mukaan inhimillinen luonto tarkoittaa suunnilleen samaa kuin sielu, joka ei kuole vaan lähtee elävänä elottomaksi käyneestä ruumiista "tuonelaan" tai "paratiisiin Jumalan tykö" tai johonkin "välitilaan", jolla nimellä monet ruumiin ylösnousemuksen odotuksen paikkaa kutsuvat. Luther ei ollut kuitenkaan täysin tämän linjan kannattaja, sillä hän arveli moneen otteeseen, että sielu nukkuu ruumiin ylösnousemukseen asti. Tämä on siinä mielessä totuus Raamatun kirjoitusten perusteella, että ihmisen sanotaan todellakin nukkuvan ruumiin kuoleman jälkeen, mutta sitä ei sanota, näkeekö vainaja unta vai ei. Lutherin mielestä näkee, mutta sitä ei voida perutella lainkaan Raamatulla.

Raamatun mukaan ihminen ei tiedä mitään kuoleman jälkeen ja nukkuu tiedottomassa tilassa unta ruumiin ylösnousemukseen asti. (Snj. 9:5) Olen käsitellyt tätä aihetta muissa kirjoituksissani riittävän paljon, joten en kerro siitä enempää tässä yhteydessä. Aiheen tarkastelun kannalta on tärkeää ymmärtää se, mitä Jeesukselle tapahtui ruumiin kuoltua. Jos hän ei vaipunut tiedottomana kuoleman uneen, niin hän ei kuollut lainkaan. Miten hän olisi voinut silloin sovittaa meidän syntimme? Jos Jeesus ei olisi kuollut lainkaan, niin miten Jumala olisi voinut herättää hänet kuolleista? Ne katoliset tarut, joita Jeesuksen retkistä tuonelaan ja paratiisiin kerrotaan, eivät ole totta ja antavat väärän todistuksen siitä, mitä ihmisille kuoleman jälkeen tapahtuu, mitä tapahtui Jeesukselle ja jopa siitä, millainen Jumala on tuomitessaan maailmaa!

Kolmiyhteisen jumalan opin mukaan Jeesuksen sielu ja inhimillinen luonto eivät kuolleet vaan jatkoivat elämää "henkenä", joka voidaan nähdä henkimaailmassa ns. "henkiruumiina". Jeesuksen jumalallinen luonto on aina mukana siellä, missä hänen sielunsa ja inhimillinen luontonsa kulkevat. Jeesuksen jumalallinen luonto kulki hänen inhimillisen luontonsa kanssa ensin alamaailmaan, jota kutsutaan pakanoiden ja juutalaisten taruissa tuonelaksi (Haades). Siellä Jeesus saarnasi vankeudessa olleille tottelemattomille hengille, jotka elivät Nooan aikana. (1.Piet. 3:18-20) Sitten Jeesus tyhjensi tuonelasta autuaiden osaston ja vei vanhurskaat henget saaliinaan ylös paratiisiin, jossa vietti aikaa ristin ryövärin kanssa. (Luuk. 23:43) Lopulta Jeesus palasi voittajana ruumiiseensa kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan.

Jeesus ei siis kuollut lainkaan, jos tämä tarina on totta. Vain hänen järjetön ruumiinsa kävi elottomaksi, mutta hän lähti itse henkenä ja sieluna ulos ruumiistaan, kaikkivaltiaan Jumalan voimalla, jollainen hän itse on. Hän ei tarvinnut isäänsä Jumalaa herättämään itseään kuolleista Jumalan hengen kautta, vaikka Paavali sanoo Jumalan herättäneen poikansa Jumalan hengen kautta ylös kuolleista. (Room. 8:11) Raamatun mukaan Jeesus saarnasi tottelemattomille hengille hengessä vasta sen jälkeen, kun oli noussut ylös kuolleista. (1.Piet. 3:18-20) Hengessä saarnaaminen tarkoittaa hengessä saarnaamista ja hengessä meneminen tarkoittaa hengen johdossa kulkemista. (Matt. 4:1; Apt. 18:25; 19:21; Gal. 5:25, jne.) Jumala herättää kuolleiden ruumiit ylös henkensä kautta: sen saman hengen, jossa me vaellamme ja joka vie meitä eteenpäin tiellä kohti luvattua päämäärää. (Room. 8:11) Se, missä ne vankeudessa olleet henget olivat Jeesuksen saarnattua heille, jääköön salaisuudeksi, jonka Herra tietää.

Pietari sanoo tämän jälkeen sen, että myös kuolleille on julistettu evankeliumi, niin että heillä olisi hengessä elämä niin kuin Jumala elää. (1.Piet. 4:6) Pietari tarkoitti tällä monien kolmiyhteiseen

jumalaan uskovien teologioiden mielestä sitä, että kuolleet olivat kuolleet evankeliumin ennen kuin kuolivat ja heillä oli nyt hengessä elämä. He ovat muuten oikeassa, mutta Pietari puhuu tässä kristuksen tulemuksen jälkeisestä ajasta. Hän on puhunut edellä siitä, miten kristus on tuomitseva eläviä ja kuolleita. (j.5) Niinpä näillä kuolleilla on hengessä elämä sinä päivänä, kun he nousevat ylös kuolleista kristuksen tulemuksessa. Me olemme vasta toivossa pelastuneita niin että odotamme ruumiin ylösnousemusta. Pois nukkuneet heräävät vasta kristuksen tulemuksessa ylös kuolleista ja he nukkuvat siihen asti kuoleman unta tietämättä mistään mitään. (1.Tess. 4:13-18; Dan. 12:1-2)

Ne, jotka uskovat kolmiyhteiseen jumalaan, uskovat myös siihen, että Jeesus kristus on ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olevainen kuin hänen isänsä Jumala. Tämä on sisäisesti ristiriitainen opetus ja täysi mahdottomuus. Ihminen ja Jumala ovat kaksi eri olevaista, niin kuin edellä olen todistanut. Ne, jotka uskovat siihen, että kristus on jaettu kahtia Jumalaksi ja ihmiseksi "luontojensa" mukaan, uskovat itse asiassa siihen, että Jeesuksen inhimillinen luonto voisi keskustella hänen jumalallisen luontonsa kanssa, sillä heillä täytyy olla eri tietoisuus niin kuin edellä kerroin. Kuulostaako tämä siltä opetukselta, jonka Jumala on antanut meille pyhien kirjoitustensa kautta vaikuttamalla niiden synnyn henkensä kautta? Sen pitäisi kuulostaa, jos katolinen harhaoppi on totta.

Kaksiluonto-oppiin uskovat yrittävät perustella sitä, että Jumala on herättänyt poikansa kuolleista, mutta epäonnistuvat pahasti. Jumala on muka herättänyt kuolleista kristuksen inhimillisen luonnon sillä tavalla, että auttoi häntä palaamaan elottomaksi käyneeseen ruumiiseensa. Jeesuksen sielu ja eloton ruumis ovat kokonaan Jumalan armoilla, niin että Jumala pelasti hänet palauttamalla hänet takaisin ruumiiseensa.

Tämä on täysin järjetön selitys. Jeesus ei ole sen mukaan ensinnäkään "vain" inhimillinen luonto ja sielu. Hän on kaiken aikaa myös kaikkivaltias Jumala "jumalallisen luontonsa" puolesta. Niinpä Jeesuksen inhimillinen luonto ei olisi tarvinnut isää tai pyhää henkeä herättämään elotonta ja järjetöntä ruumistaan kuolleista eli palauttamaan itseään takaisin siihen ruumiiseen. Olisi riittänyt se, että Jeesus palaa itse ruumiiseensa jumalallisen luontonsa voimalla, kaikkivaltiaana Jumalana! Raamatun mukaan isä on herättänyt poikansa ylös kuolleista, joten katoliset selitykset ovat harhaoppia, josta totuutta rakastava vilpittömän Jumalan lapsi sanoutuu irti, kun totuus paljastuu hänelle.

Monien Raamatun kirjoituksiin uskovien Jumalan lasten mielestä kolmiyhteiseen jumalaan uskova ei voi pelastua, koska hän ei tunnusta Jeesuksen kuolleen sielultaan ja ruumiiltaan ihmisenä ristillä, jolloin hän kieltää myös sen, että isä olisi herättänyt poikansa ylös kuolleista. He kieltävät siten syntien sovituksen ja evankeliumin tärkeimmän sanoman. Minä en voi kuitenkaan tietää sitä, mitä kaikkea Jumala pitää pelastavan uskon ehtona totena pitämisen muodossa. Olen sitä mieltä, että myös kolmiyhteiseen jumalaan uskova voi pelastua, kun totuus ei ole paljastunut hänelle. Kovin moni ei näitä asioita tule koskaan ajatelleeksi, joten he eivät tunnusta asiaa puoleen eivätkä toiseen. Niinpä heille riittää se yksinkertainen usko, joka heillä on evankeliumin sanomaan.

Jumala on herättänyt kuolleista poikansa Jeesuksen kristuksen ja korottanut hänet kaiken pääksi seurakunnalleen ja kaikkien luotujen herraksi. Jumala on antanut pojalleen vallan herättää kuolleita sanansa kautta ja tuomita heitä tahtonsa mukaan. Jeesus kristus on tuleva takaisin ja hallitseva tulevaa maailmaa herrana ja kuninkaana. Me saamme hallita yhdessä hänen kanssaan.

Jos joku pitää totena tällaisia perusasioita evankeliumissa ottamatta kantaa minkään ihmisten laatiman uskontunnustuksen totuudellisuuden puolesta tai sitä vastaan, niin en näe mitään estettä sille, että Jumala voi pelastaa sellaisen sielun. Jokainen, joka huutaa avukseen herran Jeesuksen

kristuksen nimeä, pelastuu, vaikka ei ymmärtäisi oikein sanan "herra" merkitystä. Jokainen, joka on saanut syntinsä anteeksi, on myös osallinen pyhästä hengestä ja on saava perintöosan pyhitettyjen kanssa Jumalan pojan valtakunnassa.

Se, joka näitä kirjoittaa, sanoo: "Aamen, tule herra Jeesus!!"

© Saa julkaista muuten vapaasti, mutta ei taloudellisen voiton saamiseksi. Tekijä ja julkaisija, inri.fi